

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2020 r, w sprawie I C 444/18 Sąd Rejonowy w Łęczycy zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. na rzecz K. K. kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 maja 2016r. do dnia zapłaty; zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. na rzecz K. K. kwotę 7.056 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów opieki i pomocy osób trzecich, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty: 4.968 zł od dnia 31 maja 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.088 od dnia 2 lutego 2020r. do dnia zapłaty; zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. na rzecz K. K. kwotę 203,16 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2019r. do dnia zapłaty; w pozostałym zakresie oddalił powództwo; zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. na rzecz K. K. kwotę 3.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty i nakazał pobrać od K. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 10,50 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 5 stycznia 2016r. K. K., w godzinach popołudniowych, wyszedł z mieszkania usytuowanego w K. przy ulicy (...), należącego do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K., żeby wyrzucić śmieci, do znajdującego się w pobliżu pojemnika na odpadki. Idąc przez teren parkingu, w miejscu, w którym nie ma chodnika dla pieszych, powód poślizgnął się na śliskiej, oblodzonej nawierzchni parkingu i upadł. Teren, na którym upadł K. K. znajduje się w zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.. W chwili zdarzenia teren parkingu, nie był odśnieżony. Powód aby dojść z klatki schodowej, w której mieszka, do punktu, w którym znajdują się pojemniki na odpadki, musiał przejść przez parking. W dniu zdarzenia były opady śniegu, pracownicy pozwanej Spółdzielni usuwali śnieg z chodników, natomiast nie był odśnieżany teren parkingu. Bezpośrednio po upadku powód został przewieziony do szpitala w K., gdzie rozpoznano złamanie kostki bocznej lewej nogi ze zwichnięciem stawu skokowo-goleniowego. Powód przebywał na Oddziale Ortopedycznym szpitala w K. do dnia 23 stycznia 2016. Zastosowano leczenie operacyjne. Wykonano otwarte nastawienie zwichnięcia i złamania kostki bocznej, następnie zespolenie płytką profilowaną (...). W. piszczelowo-strzałkowy ustabilizowano pojedynczym wkretem. Po zabiegu założono unieruchomienie gipsowo-stopowe. Powód otrzymał zalecenia chodzenia przy pomocy dwóch kul bez obciążania chorej kończyny. Miał wykonane 40 podskórnych iniekcji leków przeciwzapalnych. Dalsze leczenie było kontynuowane w poradni. Powód zgłosił się do Poradni O.-Urazowej w dniu 2 lutego 2016r. i w tym dniu zdjęto mu gips. Lekarz po wykonaniu zdjęć RTG skierował powoda do Oddziału (...)Urazowego szpitala w K.. Odnotował, że powód ma wyznaczony termin operacji na dzień 4 maja 2016r. Na lewą nogę założono jeszcze na trzy tygodnie szynę gipsową. W czasie pobytu powoda w oddziale, w dniu 19 maja 2016r., usunięto wkret stabilizujący więzozrost piszczelowo-strzałkowy. Powód zaczął chodzić ze stopniowym obciążeniem operowanej kończyny. Od września 2016r. poruszał się tylko z jedną kulą. Używał jej jeszcze przez okres jednego miesiąca. Powód po zdarzeniu odczuwał znaczne dolegliwości bólowe i do sierpnia 2016r. prawie codziennie przyjmował leki przeciwbólowe.

Jak ustalił dalej Sąd Rejonowy, powód jest kierowcą samochodów ciężarowych, był zatrudniony w firmie (...) w K. do 31 grudnia 2015r. Lekarz orzecznik ZUS, w dniu 8 maja 2016r. uznał go za nadal niezdolnego do pracy i przyznał prawo do świadczeń rehabilitacyjnych przez cztery miesiące po upływie 182 dni okresu zasiłkowego. W tym czasie, tj. od 1 stycznia 2016r. do 7 kwietnia 2017r., powód otrzymywał zasiłek chorobowy i zasiłek rehabilitacyjny wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. K. K. w dniach od 19 sierpnia do 11 września 2016r. przebywał w Oddziale (...) i Prewencji ZUS w P.. Postawiono rozpoznanie: przebyte złamanie kostki bocznej ze zwichnięciem lewego stawu skokowego, leczony operacyjnie z utrzymującym się upośledzeniem sprawności ruchowej, nadciśnienie tętnicze wyrównane. W dniu przyjęcia stwierdzono nieznaczne ograniczenia ruchowe w stawie skokowym. Po zastosowanym leczeniu powoda wypisano z zaleceniami kontynuowania leczenia usprawniającego w miejscu zamieszkania. W przypadku stwierdzenia konfliktu metalowej płytki miał się zgłosić do oddziału ortopedycznego w celu jej usunięcia. Powoda uznano za zdolnego do podjęcia pracy. Powód powrócił do pracy, ale zaczął jeździć samochodem – chłodnią.

Jest to lżejsza praca, albowiem nie wymaga tak znacznej sprawności jak obsługa „zwykłego” samochodu TIR, gdzie trzeba zająć się mocowaniem ładunku, zakładaniem plandeki itp.

K. K. w wyniku wypadku w zakresie narządów ruchu doznał złamania kostki bocznej goleni lewej ze zwichnięciem stawu skokowego, odłamaniem małego fragmentu tylnej krawędzi i kompresyjnym złamaniem obejmującym całą powierzchnię stawową dalszej nasady lewej kości piszczelowej. Po zastosowanym leczeniu operacyjnym i postępowaniu usprawniającym obecnie pozostają dobrze wygojone blizny, zniekształcenie i niewielkie ograniczenie ruchomości lewego stawu skokowego, zaniki mięśni lewej goleni, zespół bólowy i poczucie pogorszenia sprawności. Uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek obrażeń doznanych w wypadku w zakresie narządu ruchu jest stały i obecnie wynosi 15%. U powoda miał miejsce rozległy uraz okolicy stawu skokowego. Nastąpiło zwichnięcie (całkowite przemieszczenie powierzchni stawowych), wielomiejscowe złamania objęły powierzchnie stawowe wszystkich kości. Po leczeniu operacyjnym pozostaje wyraźne zniekształcenie (inkongruencja – niedopasowanie) powierzchni stawowych kości piszczelowej i skokowej. Zakres cierpień fizycznych i psychicznych powoda w związku z doznanymi w dniu 15 stycznia 2016r. obrażeniami narządów ruchu był znaczny. Jest to związane z doznanym bólem, koniecznością pozostawania w szpitalu, zabiegami operacyjnymi, chodzeniem przy pomocy kul, także bez możliwości prawidłowego obciążania chorej kończyny, ćwiczeniami usprawniającymi, ograniczeniami w sprawności. Nadal odczuwa dolegliwości bólowe w związku z obrażeniami doznanymi na skutek wypadku.

W okresie systematycznego przyjmowania leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych w ciągu pierwszych trzech miesięcy ich koszt zamknął się w kwocie 40 zł miesięcznie. Później ich koszt stopniowo ograniczył się do kwoty 10zł miesięcznie i trwał przez dalsze cztery miesiące. Powód otrzymywał także leki przeciwzakrzepowe, ich koszt to kwota 43,16 zł. Ze względu na doznane przez powoda obrażenia narządów ruchu występowała konieczność częściowej pomocy udzielanej K. K. przez osoby trzecie przez okres dwóch miesięcy po zdarzeniu. Było to związane z koniecznością chodzenia przy pomocy dwóch kul i z ograniczonymi możliwościami obciążania chorej kończyny dolnej przez okres prawie 6 tygodni w opatrunku gipsowym i przez kolejne dwa tygodnie po zdjęciu unieruchomienia. Dotyczyło początkowo pomocy w niektórych czynnościach higienicznych, ubieraniu się, wyręczania lub pomocy praktycznie we wszystkich czynnościach związanych z nieco większym wysiłkiem, zwłaszcza z koniecznością jednoczesnego użycia obu kończyn górnych, dłuższego stania i chodzenia. Pomóc innych osób w tym okresie była powodowi potrzebna przeciętnie w ciągu czterech godzin dziennie. Pomóc niezbędna powodowi ze strony osób trzecich była konieczna przez kolejne trzy miesiące po dwie godziny dziennie.

Sąd Rejonowy ustalił dalej, że proces leczenia powoda jeszcze nie dobiegł końca, nadal pozostają w jego nodze metalowe elementy zespolenia kostki bocznej. W czasie najbliższych kilku lub kilkunastu miesięcy można oczekiwać ich usunięcia. Uzyskany aktualnie wynik leczenia i rokowania na przyszłość należy określić jako umiarkowanie dobre. Powód, najprawdopodobniej, już nie odzyska pełnego zakresu ruchomości lewego stawu skokowego. Jest to wynikiem rozległości samego urazu i zastosowanego leczenia. Obecnie istnieją wskazania do usunięcia metalowych elementów (płytki i wkrętów) pozostających w kostce bocznej. Ze względu na utrzymujące się niedopasowanie powierzchni stawowych jest wysoce prawdopodobne zaistnienie w przyszłości zmian zwyrodnieniowych lewego stawu skokowego. Może dojść do narastania dolegliwości ze strony tego stawu. Koszt stawki godzinowej za usługę opiekuńczą nad chorym realizowaną przez Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy (...) w K. w latach 2016 – 2017r. wynosił 16,80 zł za jedną godzinę (okoliczność bezsporna). Z punktu widzenia chirurgii plastycznej, powód na skutek wypadku doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2% z powodu pooperacyjnej blizny lewego podudzia. Powyższa blizna powoduje trwałe, niewielkie oszpecenie powoda. Nie jest możliwe całkowite usunięcie istniejących blizn ani w drodze operacji plastycznej, ani przez leczenie zachowawcze.

Według ustaleń Sadu I instancji, pismem z dnia 14 kwietnia 2016r., które zostało doręczone w dniu 29 kwietnia 2016r., K. K. zgłosił szkodę i wezwał Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w K. do zapłaty kwoty 90.000 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę, której doznał w wyniku zdarzenia z dnia 15 stycznia 2016r., oraz kwoty 4.968 zł tytułem odszkodowania za koszty opieki osób trzecich w związku z doznanymi obrażeniami. Pismem z dnia 11 maja 2016r., pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa zanegowała swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z udziałem powoda w dniu 15 stycznia 2016r., informując jednocześnie, iż posiada w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wykupioną polisę

odpowiedzialności cywilnej. W Sądzie Okręgowym w Łodzi zawisła sprawa z powództwa K. K. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., w której powód domagał się zasądzenia od ubezpieczyciela spółdzielni zapłaty kwoty 90.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 lipca 2016r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia w związku ze zdarzeniem z dnia 15 stycznia 2016r. Dodatkowo K. K. żądał kwoty 4.968 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 4 lipca 2016r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów pomocy osób trzecich. Prawomocnym wyrokiem z dnia 26 października 2018r. Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny zasądził od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. na rzecz K. K. kwotę 30.000zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalił powództwo. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy podniósł, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K., wbrew treści art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 1399 ze zm.), nie usunęła śniegu ani lodu z chodnika położonego wzdłuż nieruchomości znajdujących się w zasobach Spółdzielni, wskutek czego doszło do wypadku z udziałem powoda, w następstwie którego doznał uszczerbku na zdrowiu. Odpowiedzialność (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. ubezpieczyciela sprawcy szkody Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K., limituje jednak sumą gwarancyjną w wysokości 30.000zł, która wyznaczyła górną granicę jego odpowiedzialności. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy podniósł także, iż K. K., wskutek wypadku z dnia 15 stycznia 2016r. doznał łącznie 17% trwałego uszczerbku na zdrowiu, zakres cierpień był znaczny, nadal odczuwa skutki wypadku, zatem przysługuje mu roszczenie, o którym mowa w art. 445 § 1 k.c., jednakże z uwagi na określoną w umowie sumę gwarancyjną, Sąd zasądził na rzecz powoda jedynie kwotę 30.000zł, zaś roszczenie nad tę kwotę, oddalił, jako bezzasadne.

Apelację od tego wyroku złożyła Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K.. Zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego tj. art. 365 § 1 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, iż stan związania Sądu prawomocnym orzeczeniem innego Sądu oznacza, iż Sąd ten związany jest prejudycjalnie, a określona przepisem art. 365 § 1 k.p.c. moc wiążąca prawomocnego orzeczenia dotyczy związania sentencją a nie uzasadnieniem wyroku innego Sądu; art. 445 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie sumy 45.000 zł za sumę odpowiednią w rozumieniu tego przepisu, co w odniesieniu do całokształtu materiału dowodowego nie było uzasadnione, art. 481 § 1 i 2 k.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, iż odsetki od zasądzonego zadośćuczynienia i odszkodowania należą się od daty początkowej wskazanej przez powoda a nie od daty wyrokowania. W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył,

co następuje :

Apelacja jest bezzasadna. Zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisu art. 365 § 1 k.p.c. jest nieprawidłowo skonstruowany albowiem jest to przepis prawa procesowego, nie zaś materialnego. Można jednak przyjąć, że rozważania przedstawione w apelacji, a dotyczące wykładni omawianego przepisu są słuszne. Skarżąca Spółdzielnia nie zauważa jednak, że Sąd I instancji choć powołał się na związanie treścią wyroku Sądu Okręgowego, poczynił własne ustalenia faktyczne pozwalające na rozstrzygnięcie sprawy. Z tych, poczynionych samodzielnie ustaleń wynika ewidentnie odpowiedzialność strony pozwanej za zdarzenie objęte pozwem, wynika też wysokość szkody poniesionej przez powoda oraz rozmiar cierpień składających się na treść zadośćuczynienia w tej sprawie. Apelacja ustaleń Sądu I instancji nie kwestionuje i nie zarzuca dokonania oceny materiału dowodowego z naruszeniem zasady swobodnej oceny. W tym kontekście, ustalone przez Sąd I instancji zadośćuczynienie na kwotę 45.000 zł nie jest wygórowane, co zarzuca się w apelacji, lecz przyjąć można że wręcz mieści się w dolnych granicach przyjmowanych w orzecznictwie sądów okręgu (...). Nie doszło przez to do naruszenia przepisu art. 445 § 1 k.c. bo kwota 45.000 zł jest sumą odpowiednią dla zadośćuczynienia w ytych stanie faktycznym.

Nie można też podzielić zarzutu naruszenia przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Przytoczyć tu można stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 4 sierpnia 2020 r., w sprawie I ACa 221/19, że odsetki od zasądzonej kwoty odszkodowania należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania. W dacie zgłoszenia roszczenia obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego, zgodnie z art.

455 k.c., staje się wymagalny. Rozmiar szkody, a tym samym wysokość zgłoszonego żądania, podlega weryfikacji w toku procesu; nie zmienia to jednak faktu, że chodzi o weryfikację roszczenia wymagalnego już w dacie zgłoszenia, a nie dopiero w dacie sprecyzowania kwoty i przedstawienia dowodów. Jeżeli po weryfikacji okaże się, że ustalona kwota odszkodowania nie przekracza wysokości kwoty żądanej już wcześniej, nie ma przeszkód do zasądzenia odsetek od tej wcześniejszej daty. To stanowisko Sąd Okręgowy w pełni akceptuje.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację, a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.